

Umowa o usługi – uwagi *de lege lata* i wnioski *de lege ferenda*

Praca poświęcona jest umowom o świadczenie usług, do których nie stosuje się przepisów o innych kontraktach nazwanych. *De lege lata* wpisują się one w zakres przedmiotowy art. 750 k.c. Konieczność odpowiedniego stosowania do tych kontraktów, zgodnie z ww. artykułem, przepisów o zleceniu została oceniona negatywnie. Dysfunkcyjny stan polskiego prawa w tym zakresie został uznany za problem naukowy. Na potrzeby jego rozwiązania zaproponowano koncepcję stypizowania umowy o usługi, która *de lege ferenda* miałyby zastąpić art. 750 k.c.

Ponadto, w ramach uzasadnienia potrzeby zmian w tym obszarze zauważono, że m.in. nastąpił wzrost znaczenia usług dla gospodarki w ciągu ostatnich 30 lat oraz istotny rozwój technologii informatycznych. Obydwa wspomniane czynniki wywarły ogromny wpływ na sposób zawierania i wykonywania umów o świadczenie usług.

Propozycja nowej regulacji ww. umów jest wynikiem przeprowadzenia badań naukowych przy użyciu metody dogmatycznej i prawnoporównawczej. W celu ukazania szerszego kontekstu opisywanej problematyki ustalenia dotyczące zagadnień prawnych skonfrontowano z ustaleniami formułowanymi w naukach ekonomicznych i społecznych. Rezultaty procesu badawczego zostały przedstawione w ośmiu rozdziałach pracy. Jedną z najważniejszych części stanowi opis obecnych uregulowań dokonany na tle historycznym oraz w ujęciu prawnoporównawczym. Celem tego zabiegu jest wskazanie okoliczności, w których kształtowały się obecnie obowiązujące rozwiązania i wyjaśnienie przyczyn z powodu, których osiągnęły one swoją obecną postać. Natomiast, argumentów prawnoporównawczych użyto dla wskazania innych możliwych rozwiązań w tym zakresie mogących stanowić impuls oraz inspirację do przeformułowania rodzimych przepisów.

Według diagnozy sformułowanej w rezultacie przeprowadzonego procesu badawczego uznano, że inspiracją dla opracowania odpowiednich rozwiązań mogą być odpowiednio zaadaptowane do warunków polskich właściwe postanowienia *Zasad europejskiego prawa umów o świadczenie usług* i *Wspólnej Ramy Odniesienia*. Niemniej jednak w przeciwieństwie do założeń zaproponowanych w tych opracowaniach, jak również w wypowiedziach niektórych przedstawicieli doktryny (F. Zoll, M. Pecyna) i projekcie przepisów o usługach zespołu problemowego Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego do spraw regulacji świadczenia usług zidentyfikowano konieczność stypizowania samodzielnej „umowy o usługi”.

W pracy wykazano przesłanki uzasadniające wyodrębnienie ww. kontraktu tj. jego masowy charakter (powtarzalność) oraz wyraźne ramy prawne, jak również zaproponowano brzmienie odpowiednich regulacji.

Podsumowując, niniejszą pracą autor zabiera głos w dyskusji o przyszłym kształcie polskiego prawa cywilnego ujętego w ramy nowego kodeksu mając nadzieję, że dzięki temu ją wzbogaca dostarczając materiału do przemyśleń autorom propozycji wyjściowych do dalszych prac legislacyjnych w tym zakresie.